

ligsmæglingen finder Sted ved de nuværende Husdyr-Domstole, ved jeg ikke, men dette vil maaske være meget praktisk, og det er muligvis ad den Vej, de divergerende Anskuelser bedst lader sig forlige. Dette kan maaske blive undersøgt i Ministeriet, og det skulde glæde mig, om man derigennem kunde naa en Ordning, som kan tilfredsstille. — I øvrigt takker jeg det ærede Udvalg for dets Stilling til Lovforslaget.

Ordføreren (Nygart): Den Tanke, som det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen) har udviklet i Udvalget og fremsat her, har i og for sig ikke mødt nogen absolut principiel Modstand. Uagtet vi, der holder paa Lovforslaget om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr, anser denne Lov for at have virket godt og forholdsvis ret tilfredsstillende, afviser vi dog ikke Forhandling om at forsøge paa andre Maader at faa afgjort saadanne Tvistigheder. Som jeg allerede udtalte i mit første Foredrag, kan det dog vel ikke nytte for Tiden at optage en Realitetsbehandling af de nye Tanker, da man ikke vilde kunne naa til Ende med en saadan Behandling, inden den nuværende Lov udløber. Det gjorde ogsaa det ærede 15de landstingsvalgte Medlem opmærksom paa i sin Tale før, og det ærede Medlem har da ogsaa fulgt de øvrige Medlemmer i Udvalget og har indstillet Lovforslaget til Vedtagelse foreløbig. Jeg skal ikke have det mindste imod, men særtværtimod gerne, at det i Ministeriet undersøges, om man kunde komme til en bedre Ordning paa den her skitserede Maade. Jeg maa dog føje til, at naar man skal gaa til en saadan Nyordning, bør det ikke komme som en Overraskelse for de Mennesker, der skal bruge Loven, men Spørgsmaalet maa nøje prøves og overvejes af alle Parter, ogsaa af dem, som Loven særlig angaar. Jeg mener, at det kunde ske paa den Maade, at Landboforeningerne fik et saadant Lovforslag til Drøftelse, inden vi tog Stilling til det her. Jeg skal i øvrigt gerne yde min Medvirksomhed til, at vi kunde faa en maaske endnu mere praktisk Ordning end den nu gældende.

Jeg har nogen Ængstelse for at lægge mere Arbejde over paa Dommerne, end de har i Forvejen. Det er ikke begrundet i, at jeg i Modsetning til andre tror, at de er overbebyrdet med Arbejde; men jeg har før haft Lejlighed til at udtale min Glæde over den højtærede Ministers Bestræbelser for at slaa Dommerembeder sammen og derved spare nogle af disse Embedsmænd, og jeg hilser med Glæde enhver saadan Be-

stræbelse for at indskrænke Antallet af Embedsmænd og derved formindske Udgifterne; jo mere vi lægger over paa Dommerne, des vanskeligere vil det imidlertid blive at faa det ordnet paa den Maade. Jeg mener dog heller ikke, det vilde blive en saa stor Mængde Arbejde, der lagdes over paa dem, idet jeg kunde tænke mig, at man ikke henviste alle disse Sager til den samlede Ret, men at man i det væsentlige opretholdt den nuværende Ordning, idet man blot, naar der skulde afsiges endelig Dom, tilkaldte, som den højtærede Minister sagde, en Dommer, der skulde fungere som Formand. Naar jeg kunde tænke mig at gaa den Vej, er det, fordi jeg meget stærkt har holdt paa — og et stort Flertal i Udvalget er enig heri —, at Hovedbetydningen af Voldgiften er, at de fleste Sager afgøres i Mindelighed ved Forlig hos Formanden, uden at der bliver afsagt nogen Kendelse. Og naar vi bibeholder den Fremgangsmaade, at der først skal prøves Forlig hos de sagkyndige Voldgiftsmænd, vil det efter mit Skøn ikke blive saa mange Sager, Dommerne vil blive besværet med. Jeg skal ikke fordybe mig deri eller antyde, i hvilken Retning Løsningen skal gaa, men jeg haaber, at der kan blive tilstrækkelig Sikkerhed for, at vi, naar vi gaar over til et nyt Grundlag, faar noget bedre.

Godskesen: Jeg takker den højtærede Minister for hans Udtalelser, som jeg anser for særdeles imødekomende overfor mit Standpunkt. Den højtærede Minister nævnte ganske vist selv Professor Munch-Petersen som den, han vilde imødekomme, men jeg tror ikke, at dette gør nogen Forskel, thi jeg ved ikke bedre, end at han og jeg ser ganske ens paa denne Sag. Jeg har haft Lejlighed til at drøfte Sagen med Professoren ikke een, men adskillige Gange, og vi har altid været fuldkommen enige. Hvis man skulde kunne finde en Forskel mellem, hvad Professor Munch-Petersen har sagt, og hvad jeg har sagt, kan det i hvert Fald kun blive en Forskel med Hensyn til den ydre Iklædning. Jeg vil altsaa efter Omstændighederne erklære mig for tilfreds med Ministerens Udtalelser og haaber, at de Overvejelser, som nu vil begynde, maa bringe et godt Resultat. I Øjeblikket skal jeg tillade mig at tage det under Nr. 8 stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 8 til § 11 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.